

رسول پولس و تیموتاؤس

¹ پولس، به اراده خدا رسول عیسی مسیح، و تیموتاؤس برادر، به کلیسای خدا که در فِرَنسِیس می‌باشد با همه مقدسینی که در تمام آخائیه هستند،² فیض و سلامتی از پدر ما خدا و عیسی مسیح خداوند به شما باد.

دعای شکر گزاری

³ متبارک باد خدا و پدر خداوند ما عیسی مسیح که پدر رحمتها و خدای جمیع تسلیات است،⁴ که ما را در هر تنگی ما تسلی می‌دهد تا ما بتوانیم دیگران را در هر مصیبتی که باشد تسلی نماییم، به آن تسلی که خود از خدا یافته‌ایم.⁵ زیرا به اندازه‌ای که دردهای مسیح در ما زیاد شده، به همین قِسْم تسلی ما نیز به وسیله مسیح می‌افزاید.⁶ اما خواه زحمت کشیم، این است برای تسلی و نجات شما، و خواه تسلی پذیریم این هم بجهت تسلی و نجات شما است که میسر می‌شود از صبر داشتن در همین دردهایی که ما هم می‌بینیم.⁷ و امید ما برای شما استوار می‌شود زیرا می‌دانیم که چنانکه شما شریک دردها هستید، همچنین شریک تسلی نیز خواهید بود.⁸ زیرا ای برادران نمی‌خواهیم شما بی‌خبر باشید از تنگی‌ای که در آسیا به ما عارض گردیده که بی‌نهایت و فوق از طاقت بار کشیدیم، به حدی که از جان هم مایوس شدیم.⁹ لکن در خود فتوای موت داشتیم تا بر خود توکل نکنیم، بلکه بر خدا که مردگان را برمی‌خیزاند،¹⁰ که ما را از چنین موت رها کند و می‌رهاند و به او امیدواریم که بعد از این هم خواهد رها کند.¹¹ و شما نیز به دعا در حق ما اعانت می‌کنید تا آنکه برای آن نعمتی که از اشخاص بسیاری به ما رسید، شکرگزاری هم بجهت ما از بسیاری بجا آورده شود.

اخلاص پولس به خدمت

¹² زیرا که فخر ما این است: یعنی شهادت ضمیر ما که به قدوسیّت و اخلاص خدایی، نه به حکمت جسمانی، بلکه به فیض الهی در جهان رفتار نمودیم و خصوصاً نسبت به شما.¹³ زیرا چیزی به شما نمی‌نویسیم مگر آنچه می‌خوانید و به آن اعتراف می‌کنید و امیدوارم که تا به آخر اعتراف هم خواهید کرد.¹⁴ چنانکه به ما فی الجمله اعتراف کردید که محلّ فخر شما هستیم، چنانکه شما نیز ما را می‌باشید در روز عیسی خداوند.

الرسول بولس و تیموتاؤس

¹ پولس، رسول يسوع المسيح بمشيئة الله، وتيموتاؤس الأخ، إلى كنيسة الله التي في كورنثوس مع القديسين أجمعين الذين في جميع آخائية،² نعمة لكم وسلام من الله أبينا والرب يسوع المسيح.

شكر الرسول على تعزية الله في الضيق

³ مبارك الله، أبو ربنا يسوع المسيح، أبو الرأفة وإله كل تعزية،⁴ الذي بعزبتنا في كل ضيقنا حتى نستطيع أن نعزي الذين هم في كل ضيقة بالتعزية التي تتعزى نحن بها من الله،⁵ لأنه كما تكثر الألم المسيح فينا كذلك بالمسيح تكثر تعزبتنا أيضاً.⁶ فإن كنا نتصابق فلأجل تعزيتكم وخلصكم العايل في احتمال نفس الألم التي تألم بها نحن أيضاً، أو تتعزى فلأجل تعزيتكم وخلصكم.⁷ فرجاؤنا من أجليكم ثابت، عالمين أنكم كما أنتم شركاء في الألم، كذلك في التعزية أيضاً.⁸ فإننا لا نريد أن تجهلوا، أيها الإخوة، من جهة ضيقنا التي أصابتنا في آسيا، أننا تنقلنا جداً فوق الطاقة حتى أيسنا من الحياة أيضاً.⁹ لكن كان لنا في أنفسنا حكم الموت لكي لا نكون متكلمين على أنفسنا بل على الله الذي يقيم الأموات،¹⁰ الذي نجانا من موت مثل هذا وهو ينجي، الذي لنا رجاء فيه أنه سينجي أيضاً فيما بعد.¹¹ وأنتم أيضاً مساعدون بالصلاة لأجلنا لكي يودى شكر لأجلنا من أشخاص كثيرين على ما وهب لنا بواسطة كثيرين.

بساطة وإخلاص الرسول

¹² لأن فخرنا هو هذا: شهادة ضميرنا أننا في بساطة وإخلاص لله، لا في حكمة جسدية بل في نعمة الله، تصرفنا في العالم ولا سيما من إخوتكم. فإننا لا تكذب إليكم بشيء آخر سوى ما نقرأون أو نعرفون، وأما أرجو أنكم ستعرفون إلى النهاية أيضاً.¹⁴ كما عرفتمونا أيضاً بعض المعرفة أننا فخركم كما أنكم أيضاً فخرنا في يوم الرب يسوع.

¹⁵ وبهذه الثقة كنت أساء أن آتي إليكم أولاً لتكون لكم نعمة ثانية.¹⁶ وأن أمر بكم إلى مكثونية وآتي أيضاً من مكثونية إليكم وأشبع منكم إلى اليهودية.¹⁷ فإذا أنا غارم على هذا، ألعني استعملت الحق؟ أم أعزم على ما أعزم بحسب الجسد كي يكون عذبي نعم نعم ولا لا؟¹⁸ لكن أمين هو الله إن كلامنا لكم لم يكن نعم

وَلَا¹⁹ لِأَنَّ ابْنَ اللَّهِ، يَسُوعَ الْمَسِيحَ، الَّذِي كُرِّرَ بِهِ بَيْتُكُمْ
 يَوَاسِطَتِنَا، أَنَا وَسِلْوَانُسَ وَتِيمُوثَاوُسَ، لَمْ يَكُنْ نَعْمَ وَلَا
 بَلْ قَدْ كَانَ فِيهِ نَعْمَ²⁰، لِأَنَّ مَهْمَا كَانَتْ مَوَاعِيدُ اللَّهِ فَهُوَ
 فِيهِ النِّعَمُ وَفِيهِ الْآمِينَ لِمَجْدِ اللَّهِ يَوَاسِطَتِنَا²¹. وَلَكِنَّ الَّذِي
 يُبَيِّنُنَا مَعَكُمْ فِي الْمَسِيحِ، وَقَدْ مَسَحَنَا، هُوَ اللَّهُ²² الَّذِي
 خَتَمَنَا أَيْضًا وَأَعْطَى عَزْبُونَ الرُّوحَ فِي قُلُوبِنَا²³. وَلَكِنِّي
 أَسْتَشْهَدُ اللَّهَ عَلَى نَفْسِي أَنِّي إِسْقَافًا عَلَيْكُمْ لَمْ آتِ
 إِلَى كُورِنْثُوسَ²⁴، لَيْسَ أَنَّنَا تَسُودُ عَلَى إِيْمَانِكُمْ بَلْ نَحْنُ
 مُوَازِرُونَ لِسُرُورِكُمْ، لِأَنَّكُمْ بِالْإِيْمَانِ تَتَّبِعُونَ.

¹⁵ و بدین اعتماد قبل از این خواستم به نزد شما آیم تا
 نعمتی دیگر بیاپید، و ¹⁶ از راه شما به مکادونیه بروم و
 باز از مکادونیه نزد شما بیایم و شما مرا به سوی
 یهودیه مشایعت کنید. ¹⁷ پس چون این را خواستم، آیا
 سهلانگاری کردم یا عزیمت من عزیمت بشری باشد تا
 آنکه به نزد من بلی بلی و نی نی باشد. ¹⁸ لیکن خدا
 آمین است که سخن ما با شما بلی و نی نیست. ¹⁹ زیرا
 که پسر خدا، عیسی مسیح، که ما، یعنی من و
 سیلوئوس و تیموتاؤس، در میان شما به وی موعظه
 کردیم، بلی و نی نشد، بلکه در او بلی شده
 است. ²⁰ زیرا چندان که وعده‌های خدا است، همه در او
 بلی و از این جهت در او آمین است تا خدا از ما تمجید
 یابد. ²¹ اما او که ما را با شما در مسیح استوار
 می‌گرداند و ما را مسح نموده است، خداست. ²² که او
 نیز ما را مُهر نموده و بیعانه روح را در دلهای ما عطا
 کرده است. ²³ لیکن من خدا را بر جان خود شاهد
 می‌خوانم که برای شفقت بر شما تا بحال به قرئش
 نیامدم، ²⁴ نه آنکه بر ایمان شما حکم کرده باشیم بلکه
 شادی شما را مددکار هستیم زیرا که به ایمان قایم
 هستید.